

[Poul Dam.]

at en meget stor del af arbejdet i en lang række kommuner her i landet drives netop af de tre store politiske partiers oplysningsforbund, og at sætte det lig med det private og det frie initiativ og sige, at det skulle være noget, der i ét og alt var at foretrække for det kommunale, som der ofte er en tendens til, det forekommer mig i hvert fald at være tvivlsomt.

Sigsgaard: Hvad angår mit partis almindelige holdning til lovforslaget, kan jeg henvise til, hvad jeg tidligere har sagt.

Jeg må sige, at betænkningen har skuffet mig en smule. På en række punkter var der nemlig tidligere udsigt til, at udvalget ville forbedre lovforslaget — dermed være ikke sagt, at jeg syntes, det var noget dårligt lovforslag, det syntes jeg sandelig ikke, men det var der altså udsigt til — men på de væsentlige punkter synes jeg ikke det er sket. Derfor har mit parti stillet nogle ændringsforslag, som jeg skal omtale.

Det var interessant for mig for et øjeblik siden at høre hr. Poul Dam forklare, hvorfor han ikke kunne stemme for forslag, som han er hundrede procent enig i; det sker jo, man hører den slags forklaringer her fra talerstolen, men de morer mig nu hver gang. Hr. Poul Dam mente bl. a., at man ikke kunne stemme for forslagene, fordi de var — hvis jeg forstod ham ret — lidt for tilfældige, der skulle være fremsat mange flere, hvis han skulle have stemt for dem, og det beklager jeg at jeg ikke har kunnet tjene hr. Poul Dam i. Men når hr. Poul Dam ligesom antyder, at de er lidt tilfældige, vil jeg protestere. Det er meget centrale ændringsforslag for de tres vedkommende; hvis vi undtager det om klubbestyrelserne, er de helt centrale ændringsforslag, der helt tydeligt tillkendegiver, at vi er imod en af hovedlinjerne i lovforslaget. Men det skal jeg vende tilbage til. I øvrigt beklager jeg, at hr. Poul Dam ikke selv har stillet ændringsforslag svarende til dem, jeg her har stillet. Det havde jeg jo regnet med, og det er kun, fordi det ikke er sket, kun fordi de ændringsforslag, som jeg bestemt ventede ville komme, ikke er kommet, at jeg har måttet stille de 4, der er stillet.

Der var i udvalget interesse for, da jeg havde den glæde at være medlem af det, at

de unge fik en stor indflydelse på ledelsen af ungdomsklubberne, ja, man var endda inde på, fra jeg tror flere sider, at de unge burde have hovedansvaret. Udvalget har jo ikke stillet noget ændringsforslag her, og derfor har jeg stillet det. Efter mit forslag sikres de unge flertallet i klubbestyrelsen. Ligesom udvalget i sin tid overvejede, om det var forsvarligt, at et flertal i en sådan bestyrelse ikke var myndige, har jeg naturligvis også overvejet det spørgsmål. Og selv om jeg godt forstår, at der kan være betæneligheder, synes jeg alligevel, at forslaget kan forsvares. I praksis vil det næppe give vanskeligheder.

Hr. K. B. Andersen var inde på, at det var uforsvarligt, at en klubbestyrelse, hvori flertallet var unge og derfor ikke myndige, kunne få ansvar for køb og salg af fast ejendom. Er der noget, der maner til ærefrygt i denne sal, er det jo, når man taler om fast ejendom. Nu tror jeg faktisk ikke, at det kan tænkes at gå sådan, jeg tror ikke, at det i praksis sker, at ungdomsklubber køber og sælger fast ejendom, i hvert fald må det være ganske få eksempler, der er på det, og nu vil jeg da spørge hr. K. B. Andersen — han er jo tidligere minister og kender området — om han kan nævne eksempler på det. Kan han nævne bare ét eneste eksempel?

De samme betæneligheder, som hr. K. B. Andersen og andre har haft over for dette ændringsforslag, gælder vel i øvrigt selve lovforslaget, som det kom fra hr. K. B. Andersens hånd, for dér står der nemlig i § 29 — det er altså godkendelsesprincipperne, der omhandles i § 29 — under nr. 1:

„Klubben skal have en bestyrelse, hvori af mindst 3 medlemmer skal være over 21 år.“

Der står ingenting om, at flertallet skal være over 21 år, der kan udmærket være 4 under 21 år og 3 over 21 år f. eks. Og alligevel fremsatte hr. K. B. Andersen forslaget. Jeg tror ikke, at hr. K. B. Andersen fremsætter uforsvarlige forslag, jeg tror, det var overvejet; tingets medlemmer må da gå ud fra, at når der kommer forslag fra regeringen, er de overvejede med hensyn til, om de er forsvarlige eller ikke forsvarlige. Dengang har hr. K. B. Andersen altså ment, og ministeriet ment, at en sådan bestemmelse var forsvarlig. Nu vel, man kan ændre